

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๐ มุลาข่าว ๑๙๖,๖๒๓.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

**เลาะรั้ว
บรควิทยาลัย**

น้องแนน หรือ ทิพการวรรณ พล
สองข้าง เด็กสาววัย 18 ปี จากนครสวรรค์ พิการมาตั้งแต่แรกเกิด ไม่มีแขน มีแค่ตึง เนื้อยาวเพียงแค่ข้อศอกทั้ง 2 ข้าง และมีขาที่สมบูรณ์อยู่เพียงขาเดียว อีกขาสั้นประมาณเข้า ความผิดปกติคือสิ่งเดียวที่เหมือนเพื่อนของเธอแนน เธอเติบโตขึ้นมาโดยไม่รู้ตัวตัวเองว่าขาอะไรรวมผิดปกติใดๆ

เห็นความพยายามของน้องแนน จะได้พร้อมที่จะใช้ชีวิต ฟันฝ่าอุปสรรคปัญหาต่างๆ และพร้อมจะก้าวเดินต่อไป โดยใช้ปรากฏการณ์ของน้องแนนเป็นตัวอย่าง

น้องแนน เผยเทคนิคการใช้ชีวิตว่า จะเลือกจดจำแต่สิ่งดีๆ ที่ไม่ทำให้ทุกข์ จะจดจำสิ่งที่ทำให้มีความสุข อะไรที่แย่ๆ และไม่มีประโยชน์ต่อการคิด และส่งผลถึงความสุขแห่งชีวิตก็ขอให้อืม เวลาใครดจคิดใหม่ว่าไม่ใช่คนเดียวในโลกที่เครียด มีแต่ความทุกข์ จงตั้งสติกับทุกเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

แนน-ทิพการวรรณ พลสองข้าง ผู้สร้างแรงบันดาลใจ มศว ผู้ไม่ยอมแพ้

น้องแนน เริ่มเรียนอนุบาล 1-3 ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และเรียนต่อ ป.1-2 ที่โรงเรียนศรีสว่างลย์ จ.นนทบุรี ต้องอยู่หอพัก อดทน ฝึกการใช้อุปกรณ์ และการใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติ ได้รับการฝึกฝนถึงการใช้ร่างกายที่ไม่สมบูรณ์ประกอบทำกิจกรรมทุกอย่างให้ได้ จากนั้นกลับมาเรียนป.3 ที่โรงเรียนเตรียม ร.ร.สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จนจบม.3 และเรียนต่อสายวิทย์ที่โรงเรียน นวมินทราชูทิศ มัชฉิม จ.นครสวรรค์ จบ จบม.6 ก่อนตัดสินใจเข้าสอบตรงที่ มศว สาขาการจัดการธุรกิจไซเบอร์ วิทยาลัย นวัตกรรมสื่อสารสังคม

ทิพการวรรณ พลสองข้าง

วันนี้ **น้องแนน** เป็นเพชรซึ้งของวิทยาลัย นวัตกรรมสื่อสารสังคม “ผ.ศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ” อธิการบดี มศว เปิดโอกาสให้ “น้องแนน” เข้าร่วมทำกิจกรรมกับน้องใหม่คนอื่นๆ และทำกิจกรรมเข้าค่ายสร้างแรงบันดาลใจให้คนปกติและคนพิการได้ร่วมกิจกรรมกัน จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวคนพิการ เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันและทำให้เกิดการเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบประสานการดำเนินงานของคนพิการ เกิดความเห็นอกเห็นใจ และทำให้น้องใหม่ทุกคน

ไม่ฟุ้งฟายแล้วจะเห็นว่า มีหนทางแก้ปัญหาต่างๆ ได้เสมอ

ทุกวันนี้ น้องแนน มีความสุขกับการเข้าร่วมกิจกรรมของรุ่นพี่คณะ ทำกิจกรรมทุกอย่างเหมือนคนปกติ เรียนรู้ที่จะอยู่กับความเปลี่ยนแปลง และรู้จักที่จะปรับตัวเอง เพราะการจะอยู่ในสังคมนี้ให้มีความสุขได้ ต้องเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนตัวเอง เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย ทำอะไรด้วยตัวเอง แม้ว่ากิจกรรมทางร่างกายก็ตาม

